2 Νοεμβρίου 2020

Μη χάσεις την ευκαιρία (Αρχιμ. Βαρνάβας Λαμπρόπουλος)

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη / Ορθοδοξία και Ορθοπραξία

Σε μια παλιά εβραϊκή παράδοση αναφέρεται ένα περιστατικό από τα χρόνια, που οι Εβραίοι ήταν ακόμη δούλοι στους Αιγυπτίους. Μια μέρα ένα φίδι δάγκωσε τον βασιλιά Φαραώ και κινδύνεψε να πεθάνει. Ένας νεαρός εβραίος, ξέροντας κάποια γιατροσόφια, κατάφερε να του σώσει την ζωή. Και τότε ο Φαραώ ενθουσιασμένος του είπε:

-Μου έσωσες την ζωή! Ζήτα μου ο,τι θέλεις και θα στο κάνω!

Και ο νεαρός προς έκπληξη του βασιλιά που περίμενε να του ζητήσει ελευθερία, χρήματα η ανέσεις του είπε:

– Θέλω, σε όλους τους συνομηλίκους μου από 15-25 ετών, να μας αφήνεις κάθε μέρα δυό ώρες ελεύθερους, για να προσευχόμαστε στον Θεό μας!

Ο Φαραώ χαμογελώντας ειρωνικά για την (κατά την γνώμη του) «αφελή θρησκοληψία» του νεαρού, του ικανοποίησε αμέσως το αίτημα. Χειρότερη όμως ειρωνεία συνοδευόμενη από τις … ανάλογες βρισιές εισέπραξε ο ευσεβής εβραίος από τους πατριώτες του, όταν έμαθαν τα διατρέξαντα. Τον έβριζαν γιατί έχασε τέτοια ευκαιρία, να ζητήσει από τον βασιλιά πολύ πιο … χρήσιμα πράγματα από την προσευχή. Και - όπως θα έκαναν και οι σύγχρονοί μας «προοδευτικοί» - του φώναζαν: «Βλάκα! Τι έκανες; Η ψυχή θέλει ψίχουλα· και η κοιλιά κομμάτια!»

Κι εκείνος ψύχραιμος - χωρίς να περιμένει ότι όλοι θα τον καταλάβουν - τους απάντησε: Η προσευχή κάνει τον άνθρωπο

• Να σκέφτεται βαθειά·

• Να γίνεται πλούσιος στην καρδιά· και

• Να μένει ελεύθερος από τις εξωτερικές συνθήκες!

* * *

Ο άγιος Μεγαλομάρτυς Δημήτριος, που γιορτάζουμε στις 26 Οκτωβρίου, ... έχασε μια ασύγκριτα μεγαλύτερη ευκαιρία. Του δόθηκε η δυνατότητα

• όχι απλώς να βγαίνει κάθε μέρα δυό ώρες από το μπουντρούμι, που τον είχαν κλείσει για την πίστη του,

• όχι μόνο να βγη τελείως από την φυλακή και να είναι ελεύθερος,

• αλλά και να τιμηθή με πολύ μεγαλύτερα αξιώματα μέσα στον ρωμαϊκό στρατό!

Αρκεί να αρνιόταν την πίστη του και να θυσίαζε στα είδωλα! Ήταν κάτι που φαινόταν ... τόσο απλό! Μια θυσιούλα στους «θεούς» και όλα θα ήταν «μέλι–γάλα».

Όμως ο άγιος Δημήτριος, έχοντας αγαπήσει την προσευχή προς τον αληθινό Θεό,

είχε κερδίσει και τους τρεις «θησαυρούς», που πριν από αιώνες είχε επισημάνει ο νεαρός εβραίος της παραπάνω ιστορίας:

1. Είχε μάθει να μην είναι επιπόλαιος, αλλά να σκέφτεται βαθειά.

2. Είχε πλουτίσει την καρδιά του με γνήσια αγάπη προς τον Θεό και τους ανθρώπους. Και

3. Είχε γίνει τελείως ελεύθερος από τις εξωτερικές συνθήκες και δυσκολίες, έστω κι αν τον απειλούσαν με θάνατο!

Έτσι, αληθινά μυαλωμένος, πλούσιος και ελεύθερος, έφτυσε κατάμουτρα στον αυτοκράτορα το «δόλωμα» της επίγειας δόξας και εξουσίας. Και προτίμησε το μαρτύριο για τον Χριστό. Διδάσκοντας με το παράδειγμά του, ότι σίγουρα ... η ψυχή δεν κοροϊδεύεται με ψίχουλα! Δεν φτάνουν τα ψίχουλα για την ψυχή! Η ψυχή θέλει ... μεγάλα κομμάτια!

Και κάτι ακόμα: Όταν η ψυχή τρώει μεγαλύτερα κομμάτια από ο,τι ζητάει η κοιλιά, τότε και το σώμα, όχι απλώς δεν σαπίζει στο χώμα, αλλά μπορεί να γίνει και ακένωτη πηγή μύρου, όπως τα λείψανα του αγίου Δημητρίου!

Πηγή: agiazoni.gr